

De Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA 's-GRAVENHAGE

uw brief van	uw kenmerk	ons kenmerk	datum
20 maart 2007	07-LNV-B-18	VD. 2007/872	20 april 2007
onderwerp		doorkiesnummer	bijlagen
Stand van zaken diervoederbeleid			1

_____ Geachte Voorzitter,

Bij deze schets ik enkele ontwikkelingen in de diervoedersector en geef ik aan wat de stand van zaken is, zoals u aan mij hebt gevraagd. In een later stadium zal ik u informeren over mijn ambities inzake voedselkwaliteit, waar ik het diervoederbeleid eveneens toe reken.

Ik bied u eveneens het LNV-Beleidsdraaiboek Diervoederveiligheid aan. Dit draaiboek bevat informatie over taken en verantwoordelijkheden van de overheid en van het bedrijfsleven op het gebied van diervoeders. Het bevat een overzicht van de handelwijze bij een incident of crisis. Bij de totstandkoming van het draaiboek zijn naast de diervoederketen, ook de landbouw, de verwerkende industrie en de levensmiddelenhandel betrokken geweest.

Ontwikkelingen

De overheid en het bedrijfsleven hebben beide een verantwoordelijkheid op het gebied van voedselveiligheid. Het nieuwe Europese voedselveiligheidsbeleid geeft de verdeling van die verantwoordelijkheden duidelijk aan.

Uiteraard blijft het een taak van de overheid om de noodzakelijke regels te stellen aan veiligheid, het toestaan of verbieden van bepaalde stoffen en dergelijke. Ook zal het een taak van de overheid blijven om toe te zien op de naleving van de diervoederwetgeving. De overheid beschikt over de instrumenten om handhavend op te treden als dat nodig is. De nieuwe Europese regelgeving over diervoederhygiëne biedt een kader dat strenge eisen stelt aan de veiligheid van de diervoederproductie. De nadruk ligt daarbij op preventie van risico's. De invulling van dat kader, dus het ontwikkelen van manieren en systemen om de veiligheid van diervoeder te vergroten, is vooral een taak van het bedrijfsleven.

De diervoedersector heeft de afgelopen jaren hard gewerkt om de borging van de veiligheid te verbeteren. Dat heeft onder meer geleid tot een belangrijke aanscherping en professionalisering van het GMP+-systeem, dat in het grootste deel van de sector wordt gezien als de set van basisnormen voor de diervoederveiligheid.

Datum	Kenmerk	Vervolgblad
20 april 2007	VD. 2007/872	2

Daarnaast zijn in delen van de sector ook andere initiatieven ontwikkeld, zoals TrusQ en Safe Feed, die zich richten op de veilige aankoop van grondstoffen.

Ketenverantwoordelijkheid

Veiligheid van het diervoeder is echter niet alleen een verantwoordelijkheid van de diervoedersector. De afnemers van diervoederproducenten hebben eveneens een verantwoordelijkheid om alert te zijn op de voorafgaande schakels in de voedselproductieketen. Een systeem voor traceerbaarheid van grondstoffen en producten door de keten heen is een instrument daarvoor. Het gebruik van voedselketeninformatie kan eveneens bijdragen aan een grotere transparantie van de keten.

Samenwerking van ketenpartijen en het duidelijk maken van de verantwoordelijkheid van de schakels tegenover elkaar wordt belangrijker naarmate veehouders steeds meer zelf voer gaan samenstellen.

In de brief van 4 december 2006 (Kamerstukken II, 2006-2007, 26 991, nr. 151) bent u geïnformeerd over de constructieve bijeenkomst met de ketenpartijen, waarin is gebleken dat deze partijen bereid zijn om hun verantwoordelijkheid te nemen.

Het doet mij genoegen te constateren dat er inmiddels al enkele grote levensmiddelenproducenten zijn die hun verantwoordelijkheid op het gebied van voederveiligheid waarmaken. Zo hebben de zuivel- en vleesindustrie aangegeven alleen melk en dieren af te nemen van veehouders die de kwaliteit van diervoeders serieus nemen. Deze diepgaande samenwerking tussen ketenpartijen om tot de borging van voedselveiligheid te komen, krijgt ook vorm in contractuele afspraken, waarin de aansprakelijkheid van ketenpartijen wordt geregeld.

Toezicht en toezicht op controle

In het Nationaal plan diervoeders, gepubliceerd op de website van de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA), zijn voor 2007 enkele prioriteiten benoemd waarop de VWA gaat controleren. Het betreft met name verboden dierlijke eiwitten, mycotoxinen, veterinaire antibiotica en zware metalen. Deze controles zijn voorgeschreven in Europese regelgeving.

Bij het toezicht op de bedrijven zal de VWA rekening houden met de inspanningen van het bedrijfsleven om zijn eigen verantwoordelijkheid te nemen en zelf aan voedselveiligheid te werken. Zo ligt het voor de hand om bedrijven die in de afgelopen jaren aantoonbaar goed hebben gepresteerd op het gebied van voedselveiligheid, minder vaak te gaan controleren. Dat heeft de VWA ten aanzien van erkende bedrijven inmiddels aangekondigd. Daar staat tegenover dat er capaciteit vrijkomt om meer te doen bij bedrijven waarover we nog twijfels hebben.

Een van de manieren, waarop dat goed presteren van bedrijven tot uitdrukking kan komen, is het gebruik van een eigen kwaliteitscontrolesysteem. Door rekening te houden met de controles die door het bedrijfsleven zelf al zijn uitgevoerd, kan de controledruk van de overheid structureel worden verminderd. Daar staat dan tegenover dat toezicht wordt gehouden op de werking van het kwaliteitscontrolesysteem.

Datum	Kenmerk	Vervolgblad
20 april 2007	VD. 2007/872	3

Deze methode is uitgewerkt in het beleidskader Toezicht op Controle dat de Kamer in 2005 is toegezonden. De VWA onderzoekt nu of de kwaliteitscontrolesystemen in de diervoedersector bruikbaar en betrouwbaar zijn en voldoen aan de criteria die zijn vastgelegd in het Beleidskader Toezicht op Controle. Ik zal op basis van de uitkomsten van dat onderzoek voor de zomer een beslissing nemen over de vraag of Toezicht op Controle kan worden toegepast op die systemen.

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN
VOEDSELKwaliteit,

G. Verburg